

1945-04-10

AFSENDER

Johanne Christine Larsen

MODTAGER

Astrid Warberg-Goldschmidt

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Da

Dateringsbegrundelse:

Datoen er skrevet øverst s. 1

Generel kommentar:

Marie Paludan var søster til Otto Emil Paludan og fungerede som husholderske for ham, mens han arbejdede som godsforvalter og boede på gården Erikshaab. Denne gård var tidligere beboet af Warberg-familien, og de må have efterladt noget (blandt andet breve), da de flyttede.

Afsendersted:

Lindøgaard pr. Dræby St.

Afsenderinfo (lakstempel, adresse m.m.):

Adressen er skrevet på kuvertens bagside

Modtagersted:

Bakkevej 12 Hareskov St.

Modtagerinfo (udskrift, tilskrift m.m.):

Adressen er skrevet på kuvertens forside

Omtalte personer:

Louise Amstrup

Bodild Branner

Ellen Branner

Thora Branner

Marie Larsen

Pernille Marryat

Axel Müller

Marie Paludan

Ellen Sawyer

Fanny Schaffalitzky de Muckadell

Janna Schou

Hempel Syberg

Børge Tinesen

Frederik Warberg

Grete Warberg Larsen

Laura Warberg Petersen

Arkivplacering:
Kerteminde Egns- og Byhistoriske
Arkiv, BB0641

Trykt udgave:
Nej

Proveniens:
Indleveret til Det Kongelige Bibliotek
af Larsen-familien

DOKUMENTINDHOLD

Johanne/Junge takker for den flotte pakke med tobak, sukker, breve, som hun troede var gået tabt, og materialer til børnetøj.

Ellen Branner gik på Frederiksberg Allé, da den Franske Skole blev bombet.

Louise Amstrup er død.

Der er mangel på cykler og tændstikker.

Astrid/Dis' humør bliver nok bedre, når de tre søde piger kommer til at bo i nærheden.

TRANSSKRIFTION

[Håndskrevet på kuvertens forside:]

Modt. 12 April 1945.

(Onkel Sybergs Fødselsdag)

besv. 21 April.

heri ligeledes Brev af ["af" overstreget] modt. 26' April

besv. 27' "

Fru A. Warberg Müller

Bakkevej 12

Hareskov St.

[På kuvertens bagside:]

Lindegaard Dræby St. Fyen.

Lindegaard Tirsd. Middag 10-4-1945.

Kære lille Dis! Det er vel nok godt gjort, at naar jeg sender Brev til dig den 3 die, saa faar jeg Brev fra dig den 9 ende, hvori du skriver: skriv snart! Det er mintro en langsommelig Postgang for Tiden.

Det var sandelig en righoldig Post i Gaar. Grete og hendes Broder, Børge som jeg kender godt og holder meget af, traf til at være her, vi sad ved Kaffen, da Posten kom. Først din lille meget indholdsrige Pakke, tusind Tak for det alt sammen, saavel Gaverne som det besørgede, Børge var grøn af Misundelse navnlig over den ene Pakke Tobak, som Kenderne betegnede som meget fin. Og de tilsendte Breve!! Jeg har saa tit været ked af, at de gamle Breve fra den søde Onkel Frederik var gaaet tabt; Marie Paludan (den søde i en anden Mening) gjorde mig jo den Tort at brænde en stor Papæske med Breve som stod paa Loftete, [sidste "e" ordet overstreget] da jeg var i Amerika og jeg har troet, at alle hans var derimellem, dette ene, som jeg husker saa godt i hvert Fald Begyndelsen „naa saa du har mødt din første Jomfru Larsen" o.s.v. er altsaa paa en eller anden underlig maade bleven reddet fra Baalet. Tænk 50 Aar gammelt!

Saa var der en mægtig Pakke og da jeg saa Afsendernavnet: Bodild W. J. sagde jeg straks til Grete, at det var vist noget, hun havde Interesse i, og ganske rigtig, lutter Sager til Børnetøj af forskellig Art; hun skrev, at hun havde efter Tante Louises Død fået en hel Del efter hende, saa nu var der en Del, hun kunde undvære; det var sødt af hende og saa uhyre kærkomment. Hvilken let Død den gode Louise fik. Jeg havde hørt det fra min Svigerinde Marie; hun skrev om Ellen Branner, der var saa sløj og træt og var bleven saa ældet. Tænk, hun var gaaet i Frederiksb. Allé, da Maskinen styrtede ned over d. franske Skole, det føg om hende med Partikler af alle Slags, men da hun har svagt Hjerte, maatte hun tvinge sig til at gaa ganske langsomt til hun naaede i Sikkerhed. Hvilke rædselsfulde Oplevelser Menneskeheden dog har i disse Aar.

Men lad mig blive færdig med den righoldige Post: endvidere var der Brev fra Tutte. De havde d. 8de Marts Bodilds Fødselsdag netop siddet og læst et ["et" indsat over linjen] Brev fra Louise og beundret en Gave fra Louise, da Johan ringede fra Kbhvn. at hun var død – laa død i sin Seng om Morgen. Det maa have været underligt – hun var altsaa allerede død, da de fik Brev og Pakke fra hende. Tutes Ben er da igen lidt bedre, gid det dog maa vare, det er lidt ængsteligt, at det sådan stadig bryder op.

Vi slagter i Dag, men da vi er saa godt med og mit Ben ikke paa nogen Maade vil finde sig i Overanstrengelse for Tiden, har jeg nu efter Middag sat mig ned til dette lille Brev. Bibbe er endnu ikke kommen, vi venter hende i Morgen. Mon hun saa naaede ud til dig, hun tænkte at laane en Cycle i Birkerød, men der er vel snart ikke flere Cycler i Orden. Elle skal nok faa sin Æske Tændst. Vi tænder nu vore Piber ved Fidibussen, naar vi har Ild i Køkkenet. Er det lidt skraldt med Humøret lille Dis? Vor Herres Sol skinner dog ellers saa velsignet i denne Tid, men det kan vel ikke gøre det. Mon ikke, det skulde hjælpe lidt, naar den Tid kommer, der de 3 søde Piger bliver bosat derude, hvis du faar Fornemmelsen af en god Omgang lige ved dig. Og saa at Janna er saa lykkelig, og den lille Pige saa yndig. Og din Mønster-Have. Vi maa tage det hele med lille Dis i disse Tider; alle de Rædsler pynter ikke paa ens Velbefindende – mildest talt!

[Indsat side 1 øverst, skrevet på hovedet:]

Hvor er det dog nogle dejlige Cigarer, du har sendt mig, jeg har røget den ene og skal nok ryge de andre tre selv ogsaa. Og Tak for Krystal, s. det sparer saa godt paa Sukkeret. – Den Muskatnød du sendte mig i Julen er jeg saa glad ved, den pynter paa Fiskeretter. – - Hvor morsomt med alle de gamle Breve. – Kan du huske, at Fanny spåede om alle de Horder Syd fra, der vilde strømme her op og plyndre?

[Indsat s. 1 i venstre margen:]

Jeg sender en 5er i næste Brev, har ingen i Øjeblikket, saa kan vi al ["al" overstreget] udligne, hvis I en Gang sender lidt igen.

[Indsat s. 1, nederst, på hovedet:]

Sig Axel tusind Tak for Tobakken.

[Indsat s. 2 i venstre margen:]

Og saa kun tusinde Hilsner til dig selv lille Dis. Godt Mod! Din Junge

1841-4-20
Det er vel nok godt gjort, at naar, sende
Brev til dig den 3 die, saa faar, Brev
fra dig den 4 ende, hvor du skriver:
"skriv snart!" Det er min tro en langsom-
melig Fortgang for Tiden.
Det var sandelig en rigtoldig Post i Gaar.
Grete og hendes Brøder Børge som, kendte godt
og holdt meget af, til at se at disse her, vi
sat ved Kaffen, da Pater kom. For din
Lille, meget indholdsrige Pakke, turind Tak for
det. aetseringen, saaledes Gaverne som det
desbørge, Børge var grøn af Misundelse navnlig
over den ene Pakke Tabak, som Kenderne bety-
nede kan meget fin. Og de tilsendte Breve!
Jeg har saa til baad Ket af, at de gamle Brev
fra den stor Ankel Frederik var gaaet tabt;
Marie Pælleman (den søde i en anden Mening)
gjorde mig jo den Fort at brande en stor Paparkæ-
met Bræde, som stod paa Loftet, da, var i
Amerika og, ja, har toet, at alle hallo var
derimellem, dette ene, som, ja, husket, saa godt
i hvad Faet Begyndelsen, Naar saa du har
smidt din første "Konfirmeret" s. s. v. er altsaa
paa en eller anden Underlig Maade bleven
reddet fra Baalet. Tænk 50 Aar gammelt!
Saa var der en magtig Pakke og, da, saa
afsendemærket: Radild W. p. sigte i straks til
Grete, at det var vist rodet, sin haand
Tidligere i, og ganske rigtig, Lutter Fager til
Børnetøj af faakellig Art! sin skrev, at
sin haand efter Tante Lærers Døt fæl
en hel Del efter hende, saa en vander
en Del, sin kunde undvare; det var
sott af hende og saa uhyre karkammert.
Hvilken let det den god Lærers fik. J. haand
-

hørt det fra min Søsine Marie. Lige
 skrev an Ellen Branner, der var saa støj,
 & trod & var bleven saa alled. Tank, liden
 var gaaet i Frederiksb. alle, da Maskinen
 styrtet ned over d. franske Skole, det feg
 en hende med Partikler af alle Slags, men
 da liden har vragt Hjerte, maatte liden
 bringe sig til at gaa ganske lang samt til
 liden naaet i Sikkerhed. Hvilke Ledselsbuer
 Oplevelser Menneskeheden dog har i disse har.
 Men lad mig blive færdig med den
 righoldige Post: Individene var den Brev fra
 Thule. De havde d. 8de Maars Badils Træls.
 dog netop viddet & loof^{te} Brev fra Louise
 o. berendte en gave fra Louise, da fahar
 ringet fra Kolum. at liden var død - liden
 at i sin Leng om Morgenen. Det maa
 have været underligt - liden var allsaas alle.
 vedt det da de fik Brev & Paks fra hende.
 Teller Ben er da igen lidt bedre, git det da
 maa vare, det er lidt angstligt, at det vedan
 Stadi bryder op.
 Vi slaffer i Dag, men da vi er saa godt med
 & mit Ben ikke paa nogen Maade vil finde
 sig i Ananstængelse for Tiden, har jeg nu epla
 Vinddag tal mig, net til lille lille Brev.
 Bille er endnu ikke kommen, vi venter hende
 i Morgen. Men liden saa naaet ut til dig,
 liden tænke at laane en Cykel i Berkerød,
 men der er vel snart ikke flere Cykler i
 Orden. Elle skal nok paa sin Røde Tænder.
 Vi sender nu vore Piker net Tidbrusser, saa
 vi har Ild i Raskinet. Er det lidt skævt.
 med Humøret lille Elis? Vor Herrs tal skinner
 da ellers saa velignet i denne Tid, men det
 kan vel ikke gibe det. Men ikke, det skælv
 hjælpe lidt, naar den Tid kommer, da de 3
 søs Piker blive basat dertid, hvis du paa liden
 melde af en god Ungdom lige net dig. By paa at
 paa en saa lykkelig & den lille Pige saa yndig.
 By den Mønstre-Hals. Vi maa lige det alle maa
 lille Elis i disse Tider, alle de Rødder pynte sig
 paa en Væddesindst - smilende tal!